

[K. Helveg Petersen.]

Herefter føjes det til, at man naturligvis over en længere periode må sørge for, at alsidighedsprincippet tilgodeses.

Den anden ting, jeg er bange for, er, at man i al travlhed og emsigheden for at sørge for, at der nu også er sket en ligelig fordeling af sol og vind, glemmer ledelsesfunktionen. Det er jo det, man er sat til, at være radioens ledelse. Vil man virkelig have, vi skal tro, at det er godt at have en ledelse, der har som en væsentlig opgave at holde hinanden i skak? Jeg tror slet ikke, den vil kunne magte de opgaver, som knytter sig til at lede den vigtigste kulturinstitution, vi har, og jeg tror ikke, vi får rimelige og rigtige forhold, medmindre vi gør op med det princip, som vi bygger denne ordning på. Er vi virkelig så dygtige her i dette ting, er vi virkelig så egnede til at varetage alle de opgaver, der knytter sig til udsendelser i radio og fjernsyn, er vi da så idérige, så favnende, at det skulle være den rigtige løsning?

Jeg kan ikke tro, at der bliver ro om denne lov, og derfor er det mit håb, at vi kan vende tilbage til den, inden der går lang tid, for jeg tror, der er mange i dette ting, der alligevel gerne ser, at vi får en videregående debat. Folketinget må være det sted, hvor man har de, skal vi sige overordnede debatter, men hvor man ikke blander sig i den daglige ledelse. Det er den adskillelse, vi må have frem. Jeg håber, vi kan nå til enighed om, at vi ikke gennemfører § 11, men venter. Kommer disse råd først i gang, så er jeg bange for, at det varer længe, inden vi får en reform. Jeg henstiller til kulturministeren, at hun ser med forståelse på det ønske, så meget mere som amtsrådene jo ikke ved, hvordan de skal gribe hele denne sag an.

Ingeborg Gjerding (FP):

Radio og tv er efter min mening en kulturfabrik for menneskelige kvaliteter, et overordnet undervisnings- og opdragelsesvæsen. Derfor burde målet være at opbygge disse kvaliteter og ikke at nedbryde dem.

Det er en form for pseudooplevelser, man fabrikerer. Vises der for eksempel voldsscener, afføder det ingen reaktion hos umodne mennesker, som aldrig selv har følt smerte. Der sker det, at man ikke asso-

cierer sig med det, der sker, og derfor ikke kan føle noget. Den slags pseudooplevelser gør folk reaktionsløse, og det er efter min mening det, der skaber voldsforbrydere, idet man er så kold over for det, man aldrig har kendt. Man har ingen sans for vor historiske kultur eller miljøets kultur, man føler ikke noget for sit lands historie, man føler ikke noget for sin families historie, man har ingen rod i sin egen fortid eller i de kultur-skatte, litteratur osv., som fortiden har skabt. Man har ingen følelse for den, man er kort sagt rodløs og frustreret. Man deltager derfor ikke i kampen for at bevare disse kulturskatte, de overleveres ikke til kommende generationer.

I radio og tv synes jeg ikke man involverer folk nok i denne kulturkamp. Den kunne bruges til at lære de unge at kæmpe for de små øsamfund f. eks., så de ikke gik til grunde. Man er så optaget af, at de unge skal lære noget, men ikke i at plante dem fast i deres eget miljø, så de og deres miljøer ikke ødelægges. Man er for optaget af at tjene penge, og man skal lære både skidt og kanel. Et ærligt arbejde for de nære miljøer er det, man burde bevare og gå ind for i radio og tv i stedet for at bringe så meget om sex og og anden dårlig kultur, dårligt sprog og dårlige manerer. Som det er nu, nedbryder man de menneskelige kvaliteter:

Om det skal være radioråd eller folketing, er ikke relevant, men hvorfor ikke vælge et udsnit af seerskaren? Det går jeg også ind for. Hovedsagen er, at produktion og forbrug af radio og tv højner de menneskelige kvaliteter. Jeg tror ikke, man er opmærksom nok på det.

Ministeren for kulturelle anliggender (*Nathalie Lind*):

Efter at vi nu i imellem 2 og 3 timer har hørt denne debat om radioen og dens forhold, synes jeg, det må være rimeligt ikke at gå ind på de enkelte indlæg, men at prøve at trække nogle fælles linjer frem på grundlag af det, der er kommet til orde her i eftermiddag.

Jeg vil for det første gerne rette en varm tak for de meget anerkendende ord, der fra i hvert fald langt flertallet af ordførerne har lydt i anledning af den redegørelse, som danner grundlag for debatten. Jeg vil gerne lade takken gå videre til embedsmændene i